

Venstres svar går den anden vej. Den bedste måde, vi kan skabe arbejdspladser på – og vel at mærke arbejdspladser, der kan skabe en økonomisk vækst her i landet – er ved at skabe de bedst mulige rammer for det erhvervsliv, som skal skabe de her arbejdspladser.

På de specifikke områder, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil nævner, kan jeg blot sige, at allerede tilbage i forårspakken fra dette forår blev det tilkendegivet over for kommunerne, at de kunne bruge yderligere midler særlig til renovering af kloakområdet, som også denne regering har fokus på.

Og vi er jo netop også optaget af forskning på energiområdet, som er en del af udmøntningen af den særlige forskningsreserve, som også er et initiativområde, der kan skabe arbejdspladser i Danmark.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det eneste, jeg kunne få øje på som svar på mit spørgsmål på, hvad Venstre vil på beskæftigelsesområdet, var, at man ville skabe de bedst mulige betingelser for erhvervslivet. Det har man nu haft 3 år til. Man har haft 3 år til at skabe de bedst mulige betingelser for erhvervslivet, og alt, hvad man har fået ud af det, har været stigende arbejdsløshed.

Jeg synes jo efterhånden, at vores finansminister begynder at lyde lidt som hr. Peter Brixtofte. Det vil jeg spørge om Venstres ordfører kan nikke genkendende til. Fra Brixtofte hørte vi også den ene jubeloptimistiske prognose efter den anden. Vi hørte det ene jubeloptimistiske bud efter det andet på, hvordan fremtiden skulle se ud.

Nu har vi i de sidste 3 år hørt på finansministeren i forbindelse med finansloven. Hvert år er der blevet lovet et løft i beskæftigelsen, og intet er der sket. Her står vi i dag. Hvad har vi hørt det sidste par dage? Løfter og jubeloptimisme. Er det nu i det fjerde år, vi skal tro på, at det faktisk sker, eller kommer det bare til at være ligesom de sidste år?

Kl. 9.20

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Det, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil står og siger, er jo simpelt hen ikke rigtigt. Hun vil jo øjensynligt benægte alle fakta. Fakta er, at ledigheden i 2004 er faldet med 10.000, beskæftigelsen er steget med 17.000, og alle prognoser siger, at den udvikling fortsætter. Så vi er klart og ty-

deligt på det rette spor, alle indikatorer peger i den rigtige retning, både når det gælder en stigning i beskæftigelsen og et fald i ledigheden.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

I foråret fik vi indført bestikkelsespakken, og der forudsagde regeringen, at arbejdsløsheden ville falde til 165.000. Nu kan vi læse i Økonomisk Oversigt, at den bliver på omkring 175.000, så der regnede man 10.000 galt. Går vi tilbage til sidste år, regnede man 15.000 galt. Nu påstår man så i Økonomisk Oversigt, at arbejdsløsheden vil falde med 20.000 næste år.

Altså i år regnede man 10.000 galt, og sidste år regnede man 15.000 galt, og nu påstår man, at der bliver et fald på 20.000. Er det sådan, at de prognoser, som fru Rikke Hvilshøj støtter sig til, hidtil har holdt? Hvad skulle få os til at tro, at de holder næste år?

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Jeg ved godt, at Socialdemokratiet allerhelst ser, at ledigheden bliver ved med at stige og beskæftigelsen falder, men virkeligheden er en anden.

Selv om Socialdemokraterne så bruger Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som man må sige i hvert fald ikke kan kaldes en neutral part og en neutral ekspert på det her område, er alle enige om, at ledigheden falder og beskæftigelsen stiger, så udviklingen går i den rigtige retning. Vi har set et fald i ledigheden og en stigning i beskæftigelsen.

Men jeg må jo erkende, at Socialdemokraterne helst ser en anden udvikling, det synes jeg er meget beklageligt. Virkeligheden er, at vi er på rette spor.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg synes, det er ualmindelig groft af fru Rikke Hvilshøj at sige, at Socialdemokratiet ønsker, at ledigheden stiger. Det siger fru Rikke Hvilshøj til et parti, som sammen med Det Radikale Venstre og andre gode kræfter herinde i 1990'erne sikrede en fremgang i beskæftigelsen på 200.000 ansatte og vel at mærke ordinært ansatte, så det er en ualmindelig utroværdig påstand at komme med.

Vi ser helst, at beskæftigelsen stiger, og at ledigheden falder, og vi må konstatere, at det, regeringen overtog, da den tog magten i 2001, var en ledighed på 145.000, og at den foreløbig har